

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Bc. Štěpánky Černé, MBA a Mgr. Jitky Piňosové v hlavním líčení konaném v Praze dne 27.04.2016

t a k t o :

Podle § 226 písm. a) tr.ř. se obžalovaní

[REDACTED] J [REDACTED] B [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] přechodně bytem [REDACTED]

[REDACTED] J [REDACTED] H [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
přechodně bytem [REDACTED],

[REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

pro skutek popsany v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.01.2016 sp.zn. 2 ZT 247/2015 tak, že

obviněný [redacted] H [redacted] jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „[redacted]“ a tvořených pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemky parcelních čísel [redacted], vše v katastrálním území [redacted] zapsaných na listu vlastnictví číslo [redacted] Katastrálním úřadem [redacted] katastrálním pracovištěm [redacted] jejichž vlastníkem je [redacted] se sídlem [redacted], který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [redacted] a v dalších médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na blíže nezjištěném místě předal obviněný [redacted] H [redacted] obviněnému [redacted] B [redacted] finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obviněnému [redacted] K [redacted] [redacted] což obviněný [redacted] B [redacted] učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obviněného [redacted] K [redacted] a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro [redacted] P [redacted] D [redacted] nar. [redacted] [redacted] kterému obviněný [redacted] K [redacted] tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obviněný [redacted] H [redacted] ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že [redacted] ani jeho odpovědný [redacted] obviněný [redacted] K [redacted] žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení,

t e d y :

o b ž a l o v a n ý [redacted] H [redacted] jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného poskytl úplatek,

o b ž a l o v a n ý [redacted] B [redacted] odstraněním překážek usnadnil, aby obviněný [redacted] H [redacted] jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného poskytl úplatek,

o b ž a l o v a n ý [redacted] K [redacted]
- jednak odstraněním překážek usnadnil, aby obviněný [redacted] H [redacted] jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného poskytl úplatek,
- jednak v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním jiného přijal úplatek.

č í m ž m ě l i s p á c h a t

o b ž a l o v a n ý [redacted] H [redacted] přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku,

o b ž a l o v a n ý [redacted] B [redacted] pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku,

obžalovaný K [redacted] jednak pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku, jednak přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Odůvodnění:

Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství podal obžalobu sp.zn. 2 ZT 247/2015 na J [redacted] B [redacted] J [redacted] H [redacted] a M [redacted] K [redacted] proto, že se měli různým způsobem podílet na následujícím jednání. Obžalovaný H [redacted] jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „[redacted]“ a tvořených pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemky parcelních čísel [redacted] vše v katastrálním území [redacted] zapsaných na listu vlastnictví číslo [redacted] Katastrálním úřadem [redacted] katastrálním pracovištěm [redacted] jejichž vlastníkem je [redacted] se sídlem [redacted], který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [redacted] a v dalších médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na blíže nezjištěném místě předal obviněný H [redacted] obviněnému B [redacted] finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obviněnému K [redacted] [redacted] [redacted] což obviněný B [redacted] učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obviněného K [redacted] a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro P [redacted] D [redacted] nar. [redacted] [redacted] kterému obviněný K [redacted] tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obviněný H [redacted] ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že [redacted] ani jeho [redacted], obviněný K [redacted] žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení.

Soud nařídil hlavní líčení, ve kterém vyslechl obžalované, svědky a provedl listinné důkazy, včetně přehrávek odposlechů telefonních hovorů. Soud rozhodoval v senátu v souladu s ustanovením § 2 odst. 9 tr. řádu za užití § 314a odst. 1 tr.řádu a contrario, neboť v odůvodnění obžaloby bylo zmíněno, že krom již poskytnuté částky ve výši 250.00,- Kč, mělo být po „úspěšném průběhu“ výběrového řízení doplaceno aktérům dalších 250.000,- Kč, za určitých okolností tedy u trestných činů, ze kterých byli obžalobou viněni obžalovaní, mohla přicházet v úvahu i přísnější kvalifikace dle 2. odstavce.

Obžalovaný B [redacted] uvedl ke své osobě, že je v důchodu a nejsou proti němu vedena žádná exekuční ani insolvenční řízení. K věci uvedl, že celou věc nechápe a považuje

vše za hry bývalého ředitele D [REDACTED]. Do jeho záhadných her nikdy nechtěl být vtahován. Obžalovaný pana D [REDACTED] s panem H [REDACTED] seznámil, když se pan H [REDACTED] zajímal poprvé o koupi [REDACTED]. Absolvovali spolu návštěvu u pana ředitele, ale obžalovaný si již nepamatuje časové období je to dávno. Kolem [REDACTED] se točily různé spory, nějaké [REDACTED], takže se prodej postupně oddaloval. Spory byly řešeny i soudně. Bývalý pan ředitel D [REDACTED] chtěl, aby se pan H [REDACTED] vyjádřil i ke svým záměrům se [REDACTED]. Na této schůzce se pan H [REDACTED] dozvěděl, že zatím prodej není realizovatelný, neboť probíhají soudní spory o vlastnictví a pod. Do vlastního výběrového řízení neměl obžalovaný možnost nijak zasahovat, vše probíhalo standardní cestou. Nezajímal se o průběh výběrového řízení, ale pouze o výsledek. Velmi ho překvapilo, že rada neschválila prodej a zachovala se tak v rozporu s povinnostmi řádného hospodáře a způsobila [REDACTED] ztrátu nejen tím, že nebyl realizován příjem z prodeje za cenu výrazně vyšší než odhadní, ale i tím, že [REDACTED] nadále zůstal v majetku [REDACTED] a jeho provoz ročně stojí značné finanční prostředky. Právě proto, že na podobné problémy, t.j., že někdo odpovídá za hospodaření subjektu typu [REDACTED] [REDACTED], ale fakticky o ekonomických záležitostech rozhoduje nikomu se nezodpovídající Rada, upozorňoval v minulosti opakovaně, zajímal se o výsledek výběrového řízení a to právě po podivném hlasování rady, kdy se členové Rady zdrželi a nehlasovali ani pro ani proti.

Výsledek výběrového řízení se obžalovaný dozvěděl z veřejných zdrojů, ze zasedání Rady, které se přenáší. Byl šokován tím, že proběhne výběrové řízení a Dozorčí rada [REDACTED] něco navrhne, přečte návrh usnesení a o tomto návrhu usnesení nikdo z Rady nehlasuje pro, nikdo nehlasuje proti, všichni se zdrží. V té době už bylo na internetu zveřejněno dokonce jmenovitě, kdo se výběrového řízení zúčastnil, jaké částky tam nabízel za [REDACTED] takže tím pádem je celé výběrové řízení totálně znehodnoceno. Jak má obžalovaný zkušenost z výběrových řízení, tak za normálních okolností nemůže dojít k tomu, aby se veřejně věděla výše jednotlivých návrhů, protože je to obálková metoda, ke které měl přístup pouze vyhlášovatel a to byla Dozorčí komise [REDACTED]. Na záznamu z jednání rady, který je veřejně přístupný na stránkách, je jednání přerušeno a je vyloučena veřejnost, t.j. nikdo mimo osob z Rady tam nesmí být přítomen, je zřetelné, že došlo k návrhu usnesení, pak teprve se přednesl návrh usnesení veřejně, bez částek samozřejmě. Dále obžalovaný upřesnil, že má představu o náplni práce [REDACTED], neboť s několika řediteli úzce spolupracoval.

Obžalovaný [REDACTED] H [REDACTED] využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat.

Obžalovaný [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že odkazuje na své písemné vyjádření zaslané soudu krátce před hlavním líčením, dále rovněž využil svého práva nevypovídat.

S ohledem na to, že vyjádření tohoto obžalovaného se v podstatě shodovalo s jeho výpovědí z přípravného řízení, soud krátce rekapituluje.

Obžalovaný ve funkci [REDACTED] organizoval již druhé nebo třetí výběrové řízení na prodej [REDACTED]. Původně byla schválena kritéria s tím, že ze 70% rozhodovala cena a z 30% věcný záměr. Nakonec se to změnilo a jediným rozhodujícím kritériem se stala cena. Příprava výběrového řízení probíhala interně i externě s advokátní kanceláří, on na vše dohlížel a výběrové řízení koordinoval tak, aby bylo transparentní. Vyhlášeno bylo dne 24.2.2015, přičemž jednotliví uchazeči měli předložit své nabídky do 3.4.2015 do 12.00 hodin. Odhadní cena nemovitostí byla 21.800.000,- Kč. Přihlásili se tři účastníci, Středočeský kraj nabídl 22.000.000,- Kč, [REDACTED] K [REDACTED] a [REDACTED] H [REDACTED] nabídl částku 22.115.000,- Kč a [REDACTED] H [REDACTED] 33.000.000,- Kč. Tím role obžalovaného ve výběrovém řízení skončila. Následně měla prodej [REDACTED] schválit Rada

██████████, bylo to asi 28.4.2015 v Brně na svém zasedání. K všeobecnému překvapení Rada prodej neodsouhlasila, vyjádřila názor, že kromě ceny měl být kritériem i věcný záměr. Tři dny poté byl obviněný ze své funkce odvolán, zřejmě kvůli neúspěšnému výběrovému řízení. ██████████ částku ve výši 125.000,- Kč jako zálohu na úplatek v celkové výši 250.000,- Kč nepředal. Již ve stížnosti uvedl, že po nástupu do funkce byl konfrontován s praxí, že poloviny čistých odměn se musejí vracet generálnímu řediteli. Když částky obdržel na účet, vybral je v hotovosti a předával, nicméně v této praxi nemínil pokračovat. Ví, že obdobně musel postupovat i ██████████ R ██████████ Z ██████████ nebo ██████████ Z ██████████ K ██████████ P ██████████ J ██████████ B ██████████ zná společensky jako bývalého ██████████ nebo z různých akcí. Nikdy s ním neprobíral okolnosti výběrového řízení na prodej ██████████. Informace byly transparentně uveřejněny na webových stránkách ██████████. Dále obžalovaný předkládá i výpisy ze svého účtu, kdy je patrné, že dne 13.1.2015 vybral v hotovosti částku 30.000,- Kč, když téhož dne na účet obdržel od ██████████ na účet 210.864,- Kč, dne 16.6.2014 vybral v hotovosti 65.000,- Kč, když 13.6.2014 obdržel od ██████████ na účet 266.246,- Kč, a dne 15.1.2014 vybral v hotovosti 70.000,- Kč, když dne 14.1.2014 obdržel od ██████████ na účet 426.678,- Kč. Dále doložil soudu, že ve dnech ██████████ byl na dovolené v ██████████

Svědék ██████████ P ██████████ D ██████████ uvedl, že byl v tom období po ██████████ a byl dost zaujat a omezen svými zdravotními problémy. Asi v polovině února či o něco později roku 2015 si jej ██████████ K ██████████ pozval do své kanceláře a předal mu bílou obálku, ve které mělo být 125.000,- Kč. Pan K ██████████ vytáhl z kapsy dvě obálky, byly přibližně stejně veliké, a řekl, že jedna je pro něj a jedna pro svědka. Původně mluvil o vratné záloze, ale svědek tomu nevěnoval pozornost. Pan K ██████████ rovněž svědkovi naznačoval, že je v kontaktu s panem B ██████████. Svědek byl zaskočen a překvapen, na detaily se neptal, obálku si odnesl do své kanceláře a uložil do trezoru. Primárně si neuvědomil, že jde o úplatek. Jméno předpokládaného vítěze tehdy neznal, věděl jenom, že se jakožto podnikatel zabývá dovozem zeleniny a ovoce. Taková situace se mu do té doby nestala. O několik dní později přišel pan K ██████████ s tím, že ta záloha je nevratná. Svědek záležitost proto začal řešit, sdělil to ředitelce svého odboru a posléze i policii, primárně ve ██████████ neboť vycházel z umístění ██████████. Podrobné trestní oznámení s ním sepsala pražská policie, informace a materiály několikrát doplňoval. Policisty informoval i o plánovaném výjezdním zasedání ██████████, na kterém pořídil nahrávku rozhovoru s panem K ██████████. Z ní vše podstatné vyplývá. Generální ředitel vstupuje do výběrových řízení až poté, co jejich výsledky schválí dozorčí komise a po ní Rada ██████████. S vítězným uchazečem podepisuje smlouvu, k čemuž v daném případě nedošlo. Nikdy žádné výběrové řízení neovlivňoval, jejich organizace byla výlučně v gesci ██████████ K ██████████. Vzhledem k tomu, že dva předchozí prodeje ██████████ se nezdařily, navrhoval, aby kritériem nebyla jenom cena, ale také záměr, jeho návrh však nebyl akceptován. Po otevření obálek se zjistilo, že výběrové řízení vyhrál s převahou pan H ██████████. Dozorčí komise prodej schválila a totožný postup doporučila i Radě ██████████. Ta na svém zasedání v ██████████ poslední dubnovou středu prodej neschválila. Několik dní předtím ovšem svědek informoval předsedu dozorčí komise ██████████ V ██████████ a předsedu Rady ██████████ S ██████████ o tom, že se o předmětné výběrové řízení zajímá Policie ČR. Nedlouho poté, co Rada prodej neschválila, odvolal náměstka K ██████████ z funkce, s ním skončili i pan B ██████████ a paní V ██████████. Na doplacení další částky 125.000,- Kč, což se mělo stát opět přes pana B ██████████ logicky nedošlo. Pan K ██████████ projevoval opakovanou obavu a nervozitu z toho, aby Rada ██████████ prodej schválila. Naprosto nesmyslné je tvrzení pana K ██████████, že předané peníze byly tzv. vratkou

odměny, kterou dostal. Odměny dostával slušné, ale určitě ne neúměrně vysoké, jiní [redacted] dostávali obdobné, pokud dobře plnili své úkoly. V době, kdy s ním hovořil v Poděbradech, rozhodně nepůsobil, že by byl opilý. Svědek samotný průběh výběrového řízení ovlivnit nemohl, byl však oprávněn nepodepsat smlouvu, i kdyby Rada [redacted] prodej schválila. I v průběhu výběrového řízení mohl toto kdykoliv zrušit. Pokud ale Rada výsledky schválila, vždy smlouvu s vítězným uchazečem podepsal.

Svědčyně E [redacted] H [redacted] využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat.

Svědék [redacted] V [redacted] K [redacted] uvedl, že coby [redacted] jej o předmětné záležitosti informoval generální ředitel již koncem února roku 2015 a ptal se jej, jak by měl postupovat. Svědek mu doporučil, aby věc standardně nahlásil. Pan D [redacted] mu sdělil, že mu pan [redacted] K [redacted] přinesl obálku s částkou přes 100.000,- Kč. Byl ale již v zásadě rozhodnutý, že to oznámí, svědek mu to nevyvracel, naopak ho měl k tomu, aby celou věc urychleně řešil. Panu D [redacted] bylo špatně, měl zdravotní problémy. Předmětnou obálku svědek neviděl a ani ji vidět nechtěl. Svědek pracoval v [redacted].

Svědčyně Z [redacted] K [redacted] B [redacted] vypověděla, že v [redacted] pracovala jako [redacted]. Koncem února roku 2015 ji [redacted] D [redacted] informoval o nabídce úplatku ve věci výběrového řízení na prodej [redacted]. Tato okolnost ji šokovala, nedlouho poté jí dal generální ředitel pokyn volat ředitele Policie ČR Středočeského kraje. Sdělil jí, že obdržel obálku od pana náměstka K [redacted], tu obálku s financemi jí ukázal. Odměny pan generální ředitel běžně vyplácel, nicméně neví o tom, že by jejich část chtěl vrátet. O samotném výběrovém řízení ničeho neví, toto nespadlo do její náplně práce. Je pravdou, že když svědkyně prověřovala vazby mezi pracovníky [redacted] tak jí vyjelo, že byl takto v [redacted] zaměstnán i [redacted], nicméně konfliktu mezi ním a obž. K [redacted] nikdy přítomna nebyla.

Svědék J [redacted] M [redacted] vypověděl, že byl [redacted]. O předmětné kauze se dozvěděl někdy v květnu nebo v červnu roku 2015 od kolegy. Odměny od generálního ředitele běžně dostával, nikdy se mu nestalo, že by jejich část musel vrátet. Na téma odměn se s M [redacted] K [redacted] ani nikdy nebavil. Dne 19.3.2015 byl účasten zasedání, kdy se jednalo o školení s Dr. Š [redacted] včetně výuky podávání a způsobu konzumace alkoholických nápojů. Večer si tak určitě každý dal skleničku.

Svědék [redacted] M [redacted] S [redacted] [redacted] vypověděl, že coby člen Rady [redacted] měl dlouhodobou pochybnost o prodeji [redacted] z hlediska jeho budoucího využití. Před veřejným zasedáním dne 29.04.2015 jej navíc generální ředitel informoval o tom, že mělo dojít ke korupčnímu jednání ze strany pana náměstka K [redacted]. Více mu nechtěl sdělit s tím, že je vázán mlčenlivostí v rámci policejního vyšetřování. Proto se svědek hlasování zdržel. Některé členy Rady [redacted] o těchto pochybnostech ještě před hlasováním informoval. Pokud by se o uplácení nedozvěděl, tak by patrně hlasoval pro prodej nejvyšší nabídky. Dále svědek popisoval, jak se změnilo chování [redacted] D [redacted] v roce 2015, kdy počal dělat určité „manažerské přešlapy“ a svědek měl někdy problém se s ním domluvit, neboť velmi rychle měnil názory. Toto nastalo asi v době po prodělané [redacted] kdy měl [redacted] D [redacted] i jiné zdravotní problémy.

Svědka R. Z. uvedl, že pracoval a pracuje jako [redacted]. O celé kauze ví od počátku, a to nejdříve od Z. K. a poté i od generálního ředitele. Jejich informace byly shodné, tedy že M. K. měl panu D. přinést obálku s určitým obnosem, což generální ředitel asi po dvou týdnech oznámil policii. Odměny dostával svědek pravidelně, žádnou jejich část nikdy nevracel generálnímu řediteli. Sám pan K. se mu někdy zmínil, že část svých odměn generálnímu řediteli vracel. M. K. jej informoval, že generální ředitel něco podobného očekává i od svědka. Nikdy však k tomu nedošlo. Ve funkci [redacted] skončil M. K. ze dne na den, mohlo by se jednat o pomstu. Na výjezdním školení s Dr. Š. konzumovali účastníci alkohol. Svědek neví, že by konzumace alkoholu u někoho z přítomných byla nadměrná. Všichni se dobře bavili i pan K. se kterým svědek hovořil v průběhu večera. V [redacted] D. měl svědek vysokou důvěru, ale v posledním půlroce působení se již domníval, že na pozici [redacted] nestačí.

Dále byly za souhlasu obžalovaných i státního zástupce čteny protokoly o výpovědích všech svědků z přípravného řízení. Soud pro úplnost uvádí následující.

Z výpovědi svědka P. D. soud zaujala skutečnost, že v počátečním stádiu výslechu (č.l. 131 až 134) hovoří pouze o jedné obálce, kterou viděl v ruce náměstka K. a byla mu následně předána. Až po poradě se svým právním zástupcem mimo kancelář, kde výslech probíhal, poprvé svědek mluví o tom, že obálky měly být dvě, z toho jedna pro pana K.

Svědka M. B. uvedl, že coby člen Rady [redacted] se zdržel hlasování při schválení prodeje [redacted]. Že je s výběrovým řízením něco v nepořádku, se zřejmě dozvěděl od pana S. Proč se ostatní členové Rady zdrželi hlasování, neví.

Svědka H. D. uvedla, že coby členka Rady [redacted] řešila předmetnou záležitost s kolegy již před tím veřejným zasedáním v [redacted]. Z úst pana S. zaznělo, že na daném prodeji je i veřejný zájem, nejde jenom o cenu. Jinak z žádných indicií nevyčítala, že něco není v pořádku. Ohledně prodeje tímto způsobem přesto měla pochyby, a proto se hlasování zdržela. O vedeném trestním řízení se dozvěděla až v srpnu 2015. M. K. pochopitelně zná, J. B. a J. H. osobně nezná.

Svědka T. K. vypověděl, že coby člen Rady [redacted] do poslední chvíle nevěděl, jak bude hlasovat ohledně prodeje [redacted]. Těsně před zahájením veřejné schůze jej kolega M. B. informoval o tom, že se o tento prodej zajímá Policie ČR, proto se hlasování zdržel. O své zjištění se vzápětí podělil i s dalšími radními.

Svědka E. K. uvedl, že coby člen Rady [redacted] se na jejím chodu poslední dobou příliš nepodílel ze zdravotních důvodů, případně musel někdy upřednostnit zaměstnání faráře. Na daném zasedání dne 29.04.2015 nevěděl, co se děje, jenom něco tušil. Hlasoval, jak hlasovali kolegové, kterým věřil, a proto se hlasování spolu s nimi zdržel.

Svědék P Š uvedl, že coby člen Rady měl primárně pochybnosti o správnosti zvolených kritérií, pokud jde o prodej. V minulosti tam už byly problémy, kvůli nimž se od prodeje ustoupilo. Navíc krátce před hlasováním obdržel SMS zprávu od kolegy K že se ve výběrovém řízení objevil pokus o korupci. Proto se hlasování zdržel. Až ex post se dozvěděl, že generální ředitel již v březnu 2015 podal trestní oznámení. O tomto kroku se již před dubnovou veřejnou schůzí dozvěděli pánové V a S, ale svědkovi nic neřekli.

Svědék I T vypověděl, že coby člen Rady se dne 29.04.2015 zdržel hlasování o prodeji z jednoduchého důvodu. Těsně před zasedáním se dozvěděl od kolegy K, že existují pochybnosti okolo té záležitosti a že se o ni zajímá policie. Vzhledem k tomu, že tomuto radnímu důvěřuje, tak se hlasování zdržel. Až později zjistil více, předpokládá, že tu primární informaci měl kolega K od pana S.

Svědék J V uvedl, že mu jako členu Rady mu nedlouho před dubnovým zasedáním předseda S sdělil, že pan náměstek K měl uplatit D, jenž to měl asi po dvou týdnech oznámit Policii ČR. Tato prodleva jej překvapila, stejně jako okolnost, že i panu S to řekl s určitým časovým odstupem. Pan S jej zároveň požádal, aby to veřejně neventiloval. Dne 29.04.2015 se proto hlasování zdržel, aby tento potenciálně cinknutý prodej neproběhl. Obviněného K zná od dubna roku 2014, obviněného B zná přes třicet let. Jako ekonomický náměstek hájil pan K ve výběrovém řízení ekonomicky nejvýhodnější nabídku, jeho osobně však nijak neovlivňoval.

Svědék J V vypověděl, že se o poskytnutém úplatku dozvěděl od pana generálního ředitele někdy v dubnu roku 2015. Sdělil mu, že informoval policii a že o tom nemůže blíže mluvit. Ani svědek neměl tuto informaci dále šířit, čímž se řídil, nikomu z dozorčí komise to nesdělil. Dozorčí komise posuzuje ekonomickou stránku prodeje, ta byla v pořádku, a proto jej schválil. O tom, že by se část vyplacených odměn vracela generálnímu řediteli, nic neví.

Z listinných důkazů pak soud zjistil následující. Z listin založených do spisu při podání trestního oznámení, zejména ze zápisů Dozorčí komise Rady, znaleckého posudku, podkladů pro výběrové řízení (VŘ), vyhlášení VŘ, má soud za prokázané, že s ohledem na předpokládaný prodej nechal v prosinci roku 2014 vypracovat znalecký posudek na jeho hodnotu. Společnost XP Invest, s.r.o., dospěla k závěru, že hodnota posuzovaných nemovitostí činí částku 21.800.000,- Kč. Tato cena byla v rámci připravovaného prodeje stanovena jako cena minimální. Jediným hodnotícím kritériem výběrového řízení byla cena. O vypsání výběrového řízení byli manželé H informováni samostatným dopisem ze dne 25.2.2015, jmenovaní se o koupi průběžně zajímali. Předmětné výběrové řízení bylo vypsáno dne 24.2.2015 s tím, že zájemci měli podat nabídky nejpozději do 3.4.2015 do 12.00 hodin obálkovou metodou. Bezprostředně po uplynutí tohoto termínu mělo dojít a také došlo k vyhodnocení všech došlých a platných nabídek. Nabídky byly tři. J H nabídl 33.000.000,- Kč, P H a J K nabídli 22.115.000,- Kč, Středočeský kraj nabídl 22.000.000,- Kč. Jelikož H splnil požadované podmínky, byla jako vítězná posouzena jeho nabídka.

Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že generální ředitel [REDAKCE] D [REDAKCE] vydal policejnímu orgánu dne 9.3.2015 obálku s finanční hotovostí 125.000,- Kč, obsahovala dvacet pět bankovek po 5.000,- Kč. Veškeré bankovky i samotná obálka byly podrobeny odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, na jejichž základě byla vypracována odborná vyjádření. Na obálce se podařilo zajistit šest upotřebitelných daktyloskopických stop. Bylo prokázáno, že stopy č. 2, 3, 4 a 5 náležejí obviněnému [REDAKCE] K [REDAKCE], stopu č. 6 na obálce zanechal [REDAKCE] D [REDAKCE]. Autora stopy č. 1 se nepodařilo identifikovat, nepatří oznamovateli ani žádnému z obviněných. Na bankovkách se podařilo objevit pouze dvě upotřebitelné daktyloskopické stopy, které však nikomu z obviněných ani svědků. Všechny neztotožněné stopy byly porovnány také s kontrolními otisky E [REDAKCE] H [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaného [REDAKCE] H [REDAKCE], nicméně vzájemná shoda zjištěna nebyla.

Pracovní setkání vedení [REDAKCE] se uskutečnilo v Poděbradech ve dnech 19.3.2015 a 20.3.2015. [REDAKCE] D [REDAKCE] ve večerních hodinách dne 19.3.2015 (v době od 19.52 hodin do 19.59 hodin) vyvolal rozhovor se svým tehdejší [REDAKCE] K [REDAKCE], který byl monitorován zvukovou technikou v souladu s ust. § 158d odst. 2 trestního řádu. Z vlastního záznamu a rovněž z protokolu, ve kterém je záznam přepsán, soud zjistil, že obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] na záznamu uvádí, že H [REDAKCE] nezná, že s ním byl pouze jednou a že to jinak řešil přes B [REDAKCE] H [REDAKCE] se s tím nebude nikde chlubit. Jisté to nemá, musí dát nejvyšší nabídku, aby vyhrál. Když ji nedá, tak to nedostane. J [REDAKCE] B [REDAKCE] taky nic neřekne. On dostal půl miliónu, ze kterého si půl nechá a půl dává. Nikdo jiný ve hře není. Kdyby ten H [REDAKCE] vyhrál, musel by [REDAKCE] K [REDAKCE] promyslet, jak zorganizuje tu druhou předávku. Původně si obviněný [REDAKCE] K [REDAKCE] myslel, že se jedná o vratnou zálohu. Když za ním přišel (*není uvedeno výslovně ani odkazem kdo*) tak přinesl časopis a v něm byla obálka. Hovoří o obědě s D [REDAKCE]. Později mu (*opět není ani odkazem uvedeno kdo*) řekl, že i když to nedopadne, tak se nic nevrací. Obviněný [REDAKCE] K [REDAKCE] dále uvádí, že toho třetího dubna to otevírá notář a potom to musí schválit rada. Načež [REDAKCE] D [REDAKCE] reaguje, že to schválí, že hlas toho Š [REDAKCE] je ojedinelý.

V předmětné trestní věci byl v souladu s ust. § 88 odst. 1 trestního řádu rovněž realizován odposlech a záznam telekomunikačního provozu, a sice čísla [REDAKCE] jehož uživatelem je obviněný [REDAKCE] H [REDAKCE], čísla [REDAKCE], jehož uživatelem je obviněný [REDAKCE] B [REDAKCE], a čísla [REDAKCE], jehož uživatelem je obviněný [REDAKCE] K [REDAKCE]. Soud může mít za prokázané, že [REDAKCE] B [REDAKCE] často telefonoval jak s [REDAKCE] H [REDAKCE], tak s [REDAKCE] K [REDAKCE]. Mezi [REDAKCE] H [REDAKCE] a [REDAKCE] K [REDAKCE] žádná komunikace neprobíhala. Bezprostředně poté, co Rada [REDAKCE] prodej [REDAKCE] neschválila, tedy dne 29.4.2015, spolu hovořili [REDAKCE] K [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE]. První z mužů říká, že „jsou to zmrdi, že jsou pod politickým tlakem a že je na netu zveřejněná zvuková nahrávka“. Druhý z mužů se diví, jak je to možný a že to je na žalobu. Téhož dne sděluje [REDAKCE] B [REDAKCE] L [REDAKCE] M [REDAKCE], že „po dvou letech práce s tím [REDAKCE] vyhráli výběrové řízení, zaplatili původní vklad 100.000,- Kč, po vyhraném výběrovém řízení zaplatili milión a dneska to ta zasraná zkurvená rada neschválila. Cena byla vysoutěžena obálkovou metodou, nejvyšší nabídka vysoce převyšovala ostatní nabídky, přičemž jediným kritériem byla cena.“ Dále obviněný [REDAKCE] B [REDAKCE] říká, že „ten jeho kámoš to ještě neví.“ Dne 30.04.2015 spolu [REDAKCE] K [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE] opětovně rozebírají situaci ohledně neschváleného prodeje [REDAKCE] a baví se o průběhu jednání Rady [REDAKCE], její postup nechápu, neboť Rada by měla postupovat s péčí řádného hospodáře. Diví se, že se všech

devět členů zdrželo hlasování. Závěrem říkají, že ještě není konec, že to pondělí platí a bude další kolo.

R. Z. dodal policejnímu orgánu výpisy ze svého bankovního účtu, na který mu přichází výplata od [REDAKCE], a to za období od května roku 2014 do dubna roku 2015. Soud ve výpisech nenašel takový výběr z účtu svědka, který by korespondoval s vyplacenou odměnou a naznačoval možnost tzv. vratky odměny. Ve výpisech z bankovního účtu [REDAKCE] K., na který dostával výplatu včetně případných odměn od [REDAKCE] státní zástupce ani soud nenašel výběr, který by odpovídal vratce odměn ve výši 125.000,- Kč. Obdobné výběry nebyly zaznamenány ani z jiných účtů. Obžalovaný K. předložil soudu i další výpisy ze svého účtu, kdy je patrné, že dne 13.1.2015 vybral v hotovosti částku 30.000,- Kč, když téhož dne na účet obdržel od [REDAKCE] na účet 210.864,- Kč, dne 16.6.2014 vybral v hotovosti 65.000,- Kč, když 13.6.2014 obdržel od [REDAKCE] na účet 266.246,- Kč, a dne 15.1.2014 vybral v hotovosti 70.000,- Kč, když dne 14.1.2014 obdržel od [REDAKCE] na účet 426.678,- Kč.

Soud provedené **důkazy hodnotil** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr.řádu.

Z uvedených důkazů má soud za prokázané, že [REDAKCE] H. dlouhodobě usiloval o koupi [REDAKCE] přičemž byl připraven za tento objekt zaplatit značně vysokou částku. Z důkazů však nevyplývá, na základě čeho (jakých informací či úvah a pod.) přišel s nabídkou 33.000.000,- Kč, zda a kdo případně mu tuto částku poradil. Tuto informaci měl dostat od obviněného [REDAKCE] K. o čemž ve svém trestním oznámení hovořil [REDAKCE]. D. Toto je však na úrovni pouhých dohadů.

Je v celku logické, že dlouhodobý zájemce [REDAKCE] H. měl zájem na úspěšném průběhu výběrového řízení včetně samotné koupě nemovitosti, a přes svého dobrého známého [REDAKCE] B. se o celou věc intenzivně zajímal.

Soud na rozdíl od státního zástupce neshledává všechny výpovědi svědka [REDAKCE] D. za v konzistentní. Naopak soud zaujala skutečnost, že když byl tento svědek slyšen v přípravném řízení za účasti svého právního zástupce, začal tvrdit, že [REDAKCE] K. mu ukázal dvě obálky a uvedl, že jedna je pro něj, až poté, co se mimo výslechovou místnost poradil se svým zástupcem. Ani nahrávka rozhovoru mezi [REDAKCE] D. a [REDAKCE] K. neprokazuje, že by [REDAKCE] H. předal úplatek [REDAKCE] B. a ten následně prostřednictvím [REDAKCE] K. [REDAKCE] D. [REDAKCE] K. uvádí, že se s [REDAKCE] H. zná přes [REDAKCE] B. a i s tím se sešel pouze dvakrát. Dále se s ním scházet nechce. To, že má někdo něco posichrované, že půl milionu dostane J., říká v nahrávce pouze [REDAKCE] D., který však ve své výpovědi tvrdil, že toto zná od [REDAKCE] K., aniž by to však kdykoliv jindy [REDAKCE] K. prokazatelně uvedl. V průběhu nahrávaného rozhovoru se [REDAKCE] D. snaží, aby z [REDAKCE] K. „dostal“ ty správné odpovědi, ale v podstatě z úst [REDAKCE] K. zazní pouze příslib, že zorganizuje druhou druhou předávku, pokud by H. vyhrál. Rozhodně z této nahrávky nelze bez důvodných pochybností dovodit, že by v ní [REDAKCE] K. potvrdil, že od obviněného [REDAKCE] H. prostřednictvím obviněného [REDAKCE] B. obdržel částku 250.000,- Kč, ze které polovina připadla obviněnému [REDAKCE] K. a druhá polovina byla určena pro [REDAKCE] D. Z nahrávky rovněž nelze bez důvodných pochybností dovodit, že obviněný [REDAKCE] B. měl obdržet od [REDAKCE] H. celkem 500.000,- Kč, natož dovodit, že sám přijal úplatek ve výši 250.000,- Kč. (K čemuž

dospěl i sám státní zástupce a uvádí, že proto [redacted] B [redacted] pro přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 ainea 1, 2 trestního zákoníku stíhán není.)

Rovněž z telefonních odposlechů není možné bez velmi silných pochybností dovodit, že pro generálního ředitele byla určena jakožto první polovina úplatku částka ve výši 125.000,- Kč, pro jeho [redacted] K [redacted] rovněž. Svědek [redacted] D [redacted] uvedl, že obviněný [redacted] K [redacted] měl u sebe dvě totožné obálky, přičemž jednu si ponechal a druhou předal oznamovateli, až poté, co se v průběhu výslechu v přípravném řízení radil se svým právním zástupcem. I ve výslechu v hlavním líčení toto neuváděl spontánně na samém počátku výslechu, ale až v jeho průběhu, kdy již byl hovořil o tom, co se v kanceláři [redacted] K [redacted] odehrálo. Je tedy otázkou, nakolik si svědek, který měl v inkriminovaném období po [redacted] velké zdravotní problém (uvedl on sám i svědci), byl toto schopen sám zapamatovat, a nakolik mu tato myšlenka byla podsunuta někým jiným. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je zřejmé, že obviněný [redacted] B [redacted] se zná s [redacted] H [redacted] a [redacted] K [redacted], kteří se naopak příliš neznají. Z hovorů je patrné, že zájem [redacted] B [redacted] na věci je značný, z rozhodnutí Rady [redacted] je velice rozladěn. V jednom telefonátu dokonce hovoří v plurálu, tedy že „vyhráli výběrové řízení a že zaplatili částky 100.000,- Kč a 1.000.000,- Kč“. Soud však na rozdíl od státního zástupce není toho názoru, že by se stavěl do role obchodního partnera [redacted] H [redacted]. Jeho výroky uvedené v uvozovkách jasně svědčí o tom, že jej celá věc zajímala, to lze však velmi jednoduše vysvětlit tím, že dlouhodobě kritizoval způsob schvalování výsledků výběrových řízení Radami státního rozhlasu a televize, jako zcela nevhodný, když o ekonomických věcech rozhoduje orgán, který není nijak právně ani trestně odpovědný za svá rozhodnutí ani za hospodaření předmětných institucí. Dne 29.4.2015 v 15.04 hodin, tedy krátce po skončení zasedání Rady [redacted], volá [redacted] K [redacted], jenž byl zasedání přítomen, o výsledku hlasování právě [redacted] B [redacted] který reaguje zcela spontánně a právě v tom duchu, že podobný způsob rozhodování rady už dlouhodobě kritizuje. Nelze z tohoto rozhovoru bez důvodných pochybností dovodit, že by [redacted] B [redacted] měl o výsledek hlasování Rady jiný než profesní zájem (rozhovor a vyjádření obžalovaného potvrzují, že opět došlo k tomu, před čím obžalovaný dlouhodobě varuje).

V řízení tak bylo prokázáno toliko, že obálku s částkou 125.000,- Kč předal oznamovateli přesně nezjištěného dne [redacted] K [redacted], kterého usvědčují čtyři daktyloskopické otisky, avšak pouze na obálce. Je pravděpodobné, že jmenovaný tuto skutečnost ze spisu zjistil, načež přišel s obhajobou o povinném odvádění poloviny čistých odměn generálnímu řediteli. Tato obhajoba však byla výpověďmi svědků i obstaranými listinnými materiály (výpisy z účtů) vyvrácena. K výpisům založeným [redacted] K [redacted] před hlavním líčením soud uvádí, že pokud obžalovaný dne 13.1.2015 vybral v hotovosti částku 30.000,- Kč, když téhož dne na účet obdržel od [redacted] na účet 210.864,- Kč, dále dne 16.6.2014 vybral v hotovosti 65.000,- Kč, když 13.6.2014 obdržel od [redacted] na účet 266.246,- Kč, a dne 15.1.2014 vybral v hotovosti 70.000,- Kč, když dne 14.1.2014 obdržel od [redacted] na účet 426.678,- Kč. Pak korelace mezi prvními dvěma výběry a došlými částkami je ve zcela jiném poměru, než je tomu ve třetím uvedeném případě. Daktyloskopické stopy sice korespondují s výpovědí oznamovatele, nelze však bez důvodných pochybností dovodit že by korespondovaly s provedeným sledováním osob a věcí či s realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu. Z nahrávky hovoru mezi [redacted] D [redacted] a [redacted] K [redacted] je zřejmé, že někdo přinesl obálku v časopisu, nelze však dovodit, že by se jednalo o více obálek, nadto obálek s penězi a tím předávajícím byl [redacted] B [redacted]. Otisky [redacted] B [redacted]

a H ani jeho ženy naopak nebyly na obálce ani peněžích zjištěny. To, že peníze v obálce představovaly úplatek a že obdobnou obálku obdržel i K, je prokazováno pouze výpovědí D. Jeho výpověď zejména ohledně druhé obálky je však značně nevěrohodná (viz. výše) a nadto zůstává zcela ojedinělým důkazem v podstatě pouze proti obž. K, když další, toliko nepřímé důkazy, již nejsou způsobilé děj popsaný ve výroku obžaloby prokázat. Oznamovatel si nebyl schopen vzpomenout, kdy měl obdržet předmětnou obálku s penězi od K, tento časový údaj stále měnil, což je s podivem, neboť pokud by jej tolik zaujalo oznámení, že se nejedná o vratnou zálohu, jistě by si to někam poznamenal, nebo se alespoň snažil blíže zařadit. Jednání K popsané v obžalobě nadto dále již nekonkretizuje žádný další z provedených důkazů. Soud je toho názoru, že ani výpověď tohoto jediného svědka obžaloby nepopisuje děj uvedený v obžalobě, natož aby bylo možno dovodit jakýkoliv podíl obžalovaných B a H na takto popsaném ději.

Soud se rovněž nedomnívá, že by odborná veřejnost beze zbytku očekávala, že Rada prodej schválí. Někteří členové rady nebyli srozuměni s tím, že jediným kritériem výběru byla cena. Rozhodnutí všech hlasujících (jednotliví členové se pravděpodobně mezi sebou dohodli) zdržet se hlasování bylo patrně reakcí na informaci předsedy Rady M S, jemuž asi deset dní před zasedáním generální ředitel prozradil, že se o předmětné výběrové řízení zajímá policie. Více sice nesdělil, nicméně svědek S, tuto informaci rozšířil mezi členy Rady. Je otázkou, proč se všichni hlasování pouze zdrželi, proč nehlasovali proti prodeji, tato skutečnost však pro posuzování případu není až tak rozhodující, pokud se k ní nevážou nějaké další podrobnosti či důkazy.

Soud tak uzavírá, že z výše uvedených nepřímých důkazů není možné vytvořit takový uzavřený logický okruh, který by odpovídal požadavkům stávající judikatury. **Nepřímé důkazy v tomto případě** netvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které by byly v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, **že by z nich bylo možno dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru.** Nepřímé důkazy sice mohou vést k určitému podezření vůči jednomu obžalovanému a to K, zároveň však nejsou způsobilé vyloučit reálnou možnost, že se vše odehrálo zcela jinak, než popisuje státní zástupce ve výroku obžaloby. U zbývajících dvou obžalovaných nemohou výše uvedené důkazy vést ani ke konkrétnějším podezřením, natož pak, aby byly způsobilé vyloučit možnost, že se jednání uvedené v obžalobě vůbec nestalo.

Trestní řízení je ovládáno poměrně přísnými zásadami, které jsou rozvedeny v ustanovení § 2 tr.řádu. Především je zde uveden princip oficiality a legality, doplněný o princip obžalovací. Státní zástupce je ten, kdo má povinnost stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, jedině státní zástupce může podat obžalobu k soudu. Pro účely dokazování je pak zásada oficiality doplněna zásadou vyhledávací, orgány činné v trestním řízení mají povinnost vyhledat všechny dostupné důkazy, tyto důkazy zajistit a provést, následně též vyhodnotit. Uvedená zásada tíží v řízení před soudem především státního zástupce, který je osobou, jež má prokazovat vinu obžalovaných. Obžalovaní v souladu se zásadou presumpce nevinu nejsou povinni důkazy vyhledávat, nejsou povinni prokazovat svoji nevinu, což je **doplněno principem v pochybnostech ve prospěch (in dubio pro reo), tedy neprokázaná vina má stejné účinky jako prokázaná nevinu.** Připouští-li důkazy, které soud měl

k dispozici a provedl v hlavním líčení i jiné možné či pravděpodobné varianty, je pak vždy nutno ve prospěch obžalovaných vycházet z varianty, která je obžalovaným ku prospěchu (princip in dubio pro reo). Soud v kontinentálním pojetí práva není v zásadě orgánem inkvizičním, aby prokazoval vinu obžalovaných. Nicméně zásada, že vinu obžalovaných v hlavním líčení má za úkol prokazovat státní zástupce, je doplněna povinností soudu, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, jak vyplývá z ustanovení § 2 odst. 5 poslední věta tr.řádu. Soud se nespokojil s přečtením prepisů odposlechů telefonních hovorů a nahrávky rozhovoru mezi [REDAKCE] D [REDAKCE] a [REDAKCE] K [REDAKCE] a provedl důkaz rovněž přehráním uvedených záznamů, ač všichni obžalovaní souhlasili se čtením prepisů. Soud však již neměl k dispozici žádné další důkazy a ani povědomí o tom, že by bylo možno další důkazy opatřit, a proto bylo třeba hodnotit provedené důkazy, jak bylo rozvedeno shora.

Ani po výše uvedeném provedeném hodnocení důkazů se tak soud nemohl zbavit důvodných pochybností o správnosti závěru, jak jej rozvedl státní zástupce v obžalobě, resp. ve své závěrečné řeči. Soud nadále má uvedený skutkový děj popsany v obžalobě za nejpravděpodobnější, nicméně pouhá pravděpodobnost k uznání viny obžalovaných nepostačuje.

Provedené důkazy v podstatě pouze naznačují možnost těchto tří verzí:

- verze popsané v obžalobě
- verze [REDAKCE] K [REDAKCE] o vratkách z odměn (dle názoru soudu více méně vyvrátitelná tím že na bankovkách nebyly jeho otisky a ani výběry z jeho účtu poměřově nekorespondují s vyplacenými odměnami)
- jednalo se o nějakou pomstu ze strany hlavního svědka a oznamovatele [REDAKCE] D [REDAKCE] když bylo i svědeckými výpověďmi v hlavním líčení prokazováno, že tento zaměstnával v [REDAKCE] svého [REDAKCE] a na tuto skutečnost upozornil právě obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE]

Ani jednu z verzí není možné prokázat žádným dalším důkazem, žádnou svědeckou výpovědí ani listinou, když některé listiny i výpovědi svědků umožňují výklad dokonce ve prospěch více verzí. Proto má soud za to, že je třeba vycházet ze zásady in dubio pro reo, tedy ve prospěch každého jednotlivého obžalovaného vzít za prokázanou verzi, která bude znamenat zproštění viny toho konkrétního obžalovaného, jak bylo naznačeno shora.

Z výše uvedených důvodů soud všechny obžalované zprostil obžaloby podle ust. § 226 písm. a) tr.řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byli obžalovaní stíháni. Jedná se o nejvýhodnější důvod zproštění obžaloby, který je na stejné úrovni, jako by bylo prokázáno, že se uvedeného jednání nedopustili.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání

proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 27. dubna 2015

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu